

Folketingets Trafikudvalg
Christiansborg

Departementschefens
sekretariat

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20-45-30-44

Svar på spørgsmål 822 (Alm. del):

12-05-2009

I brev af 24. april 2009 har udvalget stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 822 :

"Ministeren bedes som omtalt under samrådet om statens tilskud til studiekort i forbindelse med forsøg med gratis kollektiv bustransport for studerende under 25 år, tilsende udvalget en redegørelse for det juridiske grundlag i Undervisningsministeriets vurdering af, at statstilskuddet ikke skal bortfalde, når en kommune vil gennemføre et forsøg med gratis kollektiv transport til de studerende."

Svar:

Som det fremgår af mit talepapir, som trafikudvalget har modtaget som svar på spørgsmål 821, TRU alm. del, har det været rejst som et spørgsmål, om statens befodringsrabat ville falde bort, hvis kommunalbestyrelsen i Sønderborg Kommune besluttede at give alle elever under 25 år i ungdomsuddannelser gratis buskort. Statens befodringsrabat gives efter lov nr. 578 af 9. juni 2006 om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelserne m.v.

Jeg er gået ud fra, at spørgsmålet er opstået på grundlag af formuleringen i lovens § 4, stk. 1, nr. 2, hvorefter en uddannelsessøgende " ...ikke samtidig [med rabatten] kan få befodringsgodtgørelse el.lign. i henhold til andre regler, ..."

Af bemærkningerne til lovforslaget (L186, Folketinget 2005-06), fremgår det at "bestemmelsen viderefører de generelle betingelser for ret til befodringsrabat, der også gælder i henhold til § 2 i bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995 om befodringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende. Denne bekendtgørelse var udstedt i henhold til blandt andet dagældende lov om gymnasier og lov om erhvervsskoler.

Formulering i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. skal forhindre, at eleven samtidig kan gøre brug af andre befodringsordninger, så der ydes tilskud til de samme omkostninger to gange. Undervisningsministeriet finder ikke, at det har været

hensigten med bestemmelsen at udelukke tilskud, der kan bringe de uddannelsessøgende omkostningerne yderligere ned.

En beslutning om at give alle elever i ungdomsuddannelser under 25 år gratis buskort vil således ikke medføre, at den statslige rabat bortfalder, så refusionen for udgifterne ved befordringsordningen ikke længere udbetales.

Et andet spørgsmål om kommunernes mulighed for at dække de uddannelsessøgendes transportomkostninger er imidlertid blevet aktuelt i denne sag.

I et svar af 8. maj 2007 på spørgsmål fra Ikast Brande Kommune blandt andet om mulighederne for at betale rejseudgifter for elever, der er bosat i Ikast Brande Kommune, og som skal benytte én regional busrute (som en lokal busrute) for at komme frem til en ungdomsuddannelse i Ikast-Brande Kommune, har statsforvaltningen for Midtjylland således angivet følgende:

”Det fremgår af lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende, at staten under nærmere betingelser yder befordringsstøtte til elever i ungdomsuddannelserne. Kun i særlige tilfælde, jf. § 10, er det en kommunal opgave at sørge for befordring til elever i ungdomsuddannelserne.

Det er statsforvaltningens opfattelse, at lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende ved ungdomsuddannelserne m.v. udtømmende gør op med kommuners mulighed for at give støtte til transportudgifter for elever i ungdomsuddannelserne.

Statsforvaltningen finder således ikke, at Ikast-Brande Kommune lovligt kan tilbyde at betale befordringsudgifter for elever ved ungdomsuddannelser, der skal benytte regionale busruter for at komme frem til uddannelsesstedet.”

Det er ministeriets opfattelse, at der ikke med lov om befordringsrabat har været tilsigtet nogen regulering af kommunernes mulighed for at give støtte til transportudgifterne. Der var med statens overtagelse af de forskellige amtskommunale ordninger i sagens natur behov for en administrativ harmonisering og forenkling. Undervisningsministeriet havde ikke intentioner om yderligere regulering af ordningen.

Der er efter ministeriets opfattelse heller ikke holdepunkter i loven i øvrigt eller i bemærkninger til lovforslaget for at antage, at loven gør udtømmende op med kommunernes mulighed for at give støtte til transportudgifter. Lovens § 10, som nævnes i statsforvaltningens svar, pålægger alene kommunerne at varetage befordringen for visse persongrupper, men indeholder herudover ikke en regulering af kommunernes mulighed for at give tilskud til transport for uddannelsessøgende i ungdomsuddannelserne.

Som det fremgår af mit talepapir, har Undervisningsministeriet ikke haft lejlighed for at udtale sig i denne sag. Jeg vil nu orientere Statsforvaltningen i Midtjylland om Undervisningsministeriets opfattelse vedrørende lov

om befordringsrabat for uddannelsessøgende i ungdomsuddannelserne m.v. Selv om Sønderborg Kommune ikke, efter hvad jeg er orienteret om, formelt har henvendt sig til Statsforvaltningen i Syddanmark om en rabatordning for de uddannelsessøgende, vil Undervisningsministeriet for god ordens skyld også orientere denne statsforvaltning om sin opfattelse af loven.

Jeg vil til slut understrege, at jeg ikke med dette brev har taget stilling til spørgsmålet om kommunernes muligheder efter kommunalfuldmagten for at give transportstøtte til studerende. Jeg har alene udtalt mig om Undervisningsministeriets lovgivning.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder